

derskab i denne Sag. Jeg forstaar, at Lovforslaget vil gaa til Udvalg, og jeg vil tilsige min Villighed til at forhandle om enkelte Punkter, om det maatte ønskes, med det kommende Udvalg.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

S. C. Nørgaard: Jeg tillader mig at foreslaa Lovforslaget henvist til nærmere Behandling i Lønningsudvalget.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Bestemmelser mod uretmæssig Konkurrence og Varebetegnelse.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1163).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Handelsministeren (Tyge Rothe): I Loven af 20. Marts 1918 om Bestemmelser mod uretmæssig Konkurrence og Varebetegnelse findes i § 18 en Bestemmelse om, at Loven skulde forelægges Rigsdagen til Revision inden Udgangen af 1920. I Henhold til denne Bestemmelse fremsatte jeg i December i Fjor i Landstinget det Lovforslag, som her foreligger til første Behandling; Landstinget har vedtaget det med en enkelt Ændring, idet der er blevet indført en Revisionsbestemmelse, som oprindeligt ikke fandtes i Lovforslaget.

Lovforslaget afviger kun paa et enkelt Punkt fra Loven af 1918, nemlig derved, at Bestemmelserne i den nævnte Lovs § 15, omhandlende Foreningsregisteret, er udgaaet og nu er forelagt i Form af et særligt Lovforslag. Grunden hertil er, at man, efter at Kredsen af de Foreninger, der kan optages i det Register, der i Henhold til Loven af 1918 blev oprettet under Handelsmini-

steriet, nu er udvidet til ogsaa at omfatte andre Foreninger end dem, der forfølger Erhvervsøjemed, har ment, at disse Bestemmelser nu ikke hører hjemme i en Lov om uretmæssig Konkurrence og Varebetegnelse, men at de retteligt burde optages i en særlig Lov.

Naar det Lovforslag, der nu forelægges, i øvrigt er ganske ens med den gældende Lov, er Grunden endvidere den, at denne Lov kun har virket saa kort, at man i Ministeriet ikke har ment, at der i den Tid var indhøstet tilstrækkelige Erfaringer til, at man kunde danne sig noget Begreb om, paa hvilke Punkter man skulde foreslaa Loven ændret. Der foreligger ganske vist som Bilag en Række Udtalelser, som Ministeriet har indhentet fra forskellige Handelsorganisationer; i enkelte af disse foreslaas Ændringer eller Skærpselser af Loven af 1918. Erfaringen har imidlertid vist, at dette Omraade er saare vanskeligt at lovgive paa, idet der hersker meget delte Meninger om, hvor vidt man skal gaa i sine Bestræbelser for Bekæmpelsen af det, man kalder illoyal Konkurrence. I Betragtning af dette, og som sagt fordi Loven kun har virket saa kort, har man ment, at hvis Loven skulde ændres denne Gang, vilde disse Ændringer bedst kunne fremgaa af en Udvalgsbehandling. En saadan Udvalgsbehandling fandt ogsaa Sted i Landstinget; men det viste sig snart, at der ogsaa denne Gang var meget divergerende Meninger om flere af Lovforslagets Bestemmelser, og Udvalget enedes da om at foreslaa Loven fornyet indtil Udgangen af Aaret 1923, for at man kunde indhøste flere Erfaringer om Lovens Virkninger, inden man foretog Ændring af den. Denne Indstilling fra Udvalget har jeg tiltraadt, og Lovforslaget blev derefter vedtaget af Landstinget i den Skikkelse, i hvilken det her foreligger. Jeg skal hermed anbefale Lovforslaget til det høje Tings velvillige Behandling.

Søren Qvist: Vi fik den første Lov om uretmæssig Konkurrence og Varebetegnelse i 1912. Saa vel den Gang som i 1916, da Loven forelagdes til Revision, var der stærkt delte Meninger om enkelte af Lovens Bestemmelser, og Sagen gav Anledning til en livlig Drøftelse her i Tinget og til langvarige Udvalgsforhandlinger. Den i 1918 vedtagne